



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **Ing. A.K.** , narozen ...
bytem ...

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 44000/001507/19/44091010/Sty ze dne 24. 4. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se v řízení před Okresní správou sociálního zabezpečení Domažlice domáhal rozhodnutí o době a rozsahu péče o bratra. Okresní správa sociálního zabezpečení rozhodla tak, že žalobce nelze v době od 1. 1. 2017 do 31. 1. 2018 považovat za osobu pečující o pana L.K. jako osobu závislou na pomoci jiné osoby ve stupni III (těžká závislost) ve smyslu § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 1. 2018 (výrok I). Stejně tak rozhodla pro období od 1. 2. 2018 do 31. 12. 2018 ve vztahu k § 5 odst. 2 písm. d) zákona o důchodovém pojištění (výrok II). Důvodem jí proto bylo zjištění, že pan L.K. v letech 2017 a 2018 umístěn v Centru

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pobytových a terénních sociálních služeb Stod, které mu poskytovalo celodenní péči. Péči ze strany žalobce tak nelze považovat za péči ve smyslu § 5 odst. 1 písm. d) a e) zákona o důchodovém pojištění.

2. K odvolání žalobce Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutí okresní správy sociálního zabezpečení potvrdila ve výrocích I a II, změnila však v jeho odůvodnění jméno Centra pobytových a terénních sociálních služeb Stod na Zbůch. Vyšla přitom z toho, že v řízení byl zajištěn dostatečný rozsah podkladů pro rozhodnutí, z nichž plyne, že žalobce neposkytoval péči sám v plném rozsahu. Je tak po právu závěr, že žalobce neposkytoval péči v rozsahu zakládajícím účast na pojištění. Bez významu byla argumentace žalobce, že je osobou blízkou, která nemusí žít s opečovávanou osobou ve společné domácnosti, protože tato otázka nebyla pro rozhodnutí podstatná.
3. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou, v níž namítl, že rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Jeho součástí měl být rozbor důkazů a uvedení úvah, jimiž se při rozhodování řídil. Žalovaná se však nijak nevypořádala s odvolacími námitkami žalobce. Rozhodnutí okresní správy sociálního zabezpečení pak žádné odůvodnění dokonce neobsahovalo. Žalobce se tudíž do dne podání žaloby nedozvěděl, na základě jakých konkrétních zákonných ustanovení žalovaná postupovala. Stejně tak neví, na základě čeho dospěla k závěru, o záměně sociálního centra Zbůch za Stod.
4. Žalovaná k žalobě sdělila, že se vypořádala se všemi odvolacími námitkami žalobce. Skutkový závěr o rozsahu péče spočíval na vlastním prohlášení žalobce a sdělení Centra pobytových a terénních sociálních služeb Zbůch. Nosným důvodem rozhodnutí tak byl pouze rozsah poskytované péče ze strany žalobce. Tu nemohl poskytovat v plném rozsahu zakládajícím účast na pojištění, protože jeho bratr byl umístěn sociálním zařízením ve Zbůchu. Víkendová péče k účasti na pojištění nestačí. Nebylo tak podstatné, zda jsou žalobce a jeho bratr osoby blízké.
5. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Podle formulace žalobních bodů i jejich výslovné právní kvalifikace žalobce nezpochybňoval věcnou správnost právních úvah orgánů sociálního zabezpečení; proti jejich rozhodnutím brojil pouze pro údajnou nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.
7. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů za situace, kdy samo rozhodnutí či alespoň spis neobsahují nic, z čeho by bylo možno usoudit na to, z jakých podkladů správní orgán vycházel a jakými skutkovými a právními úvahami se řídil (srov. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 87/2006-36 ze dne 28. 8. 2007, č. 1389/2007 Sb. NSS).
8. Takovou vadou napadené rozhodnutí žalované netrpí: ze spisu jednoznačně plyne, že sám žalobce prohlásil, že měl bratra v péči pouze po část roku [čestné prohlášení ze dne 13. 2. 2019: „*Bratra si sem ze Zbůchu domů pravidelně na 3 až 5 dní vcelku; ve Zbůchu cca 7 až 10 dní*“ (sic)]. Totéž potvrdilo i Centrum pobytových a sociálních služeb Zbůch (žalobce měl bratra v péči 128 dní v roce 2017 a 111 dní v roce 2018). Odpovídají tomu i předložené smlouvy s tímto zařízením. Vlastní odůvodnění rozhodnutí okresní správy sociálního zabezpečení pak obsahuje pouhé dvě věty, jejichž jediným smyslem je sdělení, že z výše uvedených skutkových důvodů nelze péči žalobce považovat za péči ve smyslu § 5 odst. 2 písm. d), resp. písm. e) zákona o důchodovém pojištění. Tyto důvody pak rozhodnutí

žalované pouze rozvinulo v tom smyslu, že žalobce poskytoval péči v částečném rozsahu, převažující péči poskytovalo právě sociální zařízení ve Zbůchu. Péči žalobce tak nelze považovat za péči v rozsahu, který zákon předvídá pro účast na pojištění. S ohledem na podklady pak bylo pouze třeba opravit jméno sociálního zařízení.

9. Odůvodnění rozhodnutí žalované tedy plně vypořádalo odvolací námitky žalobce, který tvrdil, že je osobou blízkou L.K., ten byl umístěn v zařízení ve Zbůchu, nikoliv Stodu, že byl opatrovníkem bratra a že bratr byl umístěn v sociálním zařízení, protože tím měl být žalobci umožněn prostor pro nezbytný odpočinek a pro vyřízení nezbytných osobních záležitostí. Z odůvodnění žalované je zřejmé, z jakých pokladů vycházela a jakými právními úvahami se při rozhodování řídila.
10. Nedošlo tedy k vadám řízení před žalovanou. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 3 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 18. října 2019

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce